

*Legenda de
la nimfa i
el gegant
del rec*

Sant Jordi 2002

Autors: Enric Guasch, “La llegenda del llac de Salt” Programa de Festa Major de Salt, 1953 – Primera part
Carles Vivó – Sant Jordi 2002 – Segona Part

Dibuixos: Carles Vivó

*La llegenda de la nimfa
i el gegant del rec*

*(...) s'adonà que era emesa per
una bella sirena que emergia de les
aigües, en les quals s'emmirallava.*

A les muntanyes properes hi habitava un gentil cavaller.

Tal vegada que el donzell cavalcava fugint del Fill del Tro, irascible enemic seu, s'aturà a la vora del llac, després de burlar la persecució a què s'havia vist sotmès, atret per una dolça melodia. De sobte, s'adonà que era emesa per una bella sirena que emergia de les aigües, en les quals s'emmirallava.

En adonar-se la nimfa del jove que la contemplava embadalit, volgué marxar, però ell l'agafà pel braç dient-li: «No marxis, vella sirena; la teua gentilesa m'ha robat el cor. No et faré cap mal, però vull saber qui ets i d'on véns».

La bella nimfa forcejà per desprendre's de la mà que la subjectava, però el jove, que s'havia enamorat amb follia de la sirena, s'entossudí a no deixar-la anar mentre li preguntava a qui adreçava el cant d'amor que l'havia captivat.

— I si et digués que el cant anava adreçat a tu?

Tot entusiasmat, el noi la instà, perquè se n'anés amb ell:

— Sóc poderós i vull que només cantis per a mi sempre més. Serem molt felïços.

La sirena s'entristí. Ella també n'estava enamorada, però no el podia seguir.

*(...) — Me les pagaràs totes, Fill de les
Muntanyes! La teva hora és arribada!*

Aquelles aigües eren el seu habitatge i mai no en podria sortir. No obstant això, quedaren en trobar-se en aquell mateix lloc altres vegades.

L'amor entre el Fill de les Muntanyes i la Princesa de les Aigües tingué continuïtat. Les aigües eren el testimoni de la seva felicitat i els encontres entre els dos enamorats s'hi succeïren.

El temps transcorria amb goig, però una nit se'ls presentà el Fill del Tro, que també estava enamorat de la sirena. Ple d'ira, bramà contra el cavaller:

— Me les pagaràs totes, Fill de les Muntanyes! La teua hora és arribada! Et derrotaré i l'amor de Mifegínia (aquest era el nom de la nimfa) serà meu...!

*(...) va veure com el cos destrossat de la nimfa
era engolit per les aigües desfermades.*

El Fill del Tro no comptava amb el valor del cavaller i l'ajut de la sirena envers el seu amant, i fou derrotat. Les aigües del mar van ser la seva tomba.

Aleshores, el Tro, la Fúria i el Vent, amics del malvat, s'aliaren per venjar la mort del Fill del Tro, i les Aigües de l'estany s'enfurismaren de tal manera que la vida de Mifegínia corria gran perill.

El cavaller lluità amb totes les seves forces contra els elements per salvar l'aimada, però fou endebades. El cos de la sirena va ser arrossegat per les penyes i les aigües fins que desaparegué.

El Fill de les Muntanyes, impotent davant d'aquella allau, va veure com el cos destrossat de la nimfa era engolit per les aigües desfermades. Havia estat vençut pel Fill del Tro després de mort. D boig de pena, es llançà a les aigües que havien fet desaparèixer la bella nimfa, creient que podria rescatar les seves despulles.

Quan el nou dia s'aixecà, el sol il·luminà aquella planúria assolellada. Les aigües que banyaven la grandiosa vall havien desaparegut i en el seu lloc apareixia una extensa plana devastada. Amb el temps, els conreus reviscolaren la vall, i les terres generoses, que amagaven els cossos dels dos enamorats, van voler regalar els fruits abundosos que donaren vida i alegria al poble de Salt.

Enric Guash

Programa de Festa Major de Salt.

Juliol, 1953.

